

Xavier Solanas



Reflexions sobre Josep M. Ruera i la seva música de Francesc Circuns, Paco Monja i Taís Costa al Museu, amb Joan Garriga.

Compromís de l'Ajuntament, per presentar Empúries d'en Ruera

Granollers. La segona de les conferències organitzades des de l'Ajuntament a l'entorn del tema "Granollers 1938, el bombardeig. Reflexions per la pau", girà dimecres passat a l'entorn del Josep M. Ruera home i les difícils circumstàncies de la seva vida, a partir de les reflexions que sobre la seva persona van fer els periodistes Francesc Circuns i Paco Monja, destacant la presentació de cinc peces de l'àlbum *Miniatures* que Ruera va escriure quan va ser a la presó Model de Barcelona el 1938, dedicades a les seves filles.

L'historiador **Francesc Vilanova** obrí al Museu el passat dia 7, amb la conferència "Exili i oblit", el cicle de quatre xerrades que formen part del programa "Granollers 1938, el bombardeig. Reflexions per la pau", tot destacant els milers de catalans que van exiliar-se després de la Guerra Civil en el que per a molts va ser un camí difícil i ple de dificultats, destacant els que hi van trobar la mort.

Dimecres passat van ser els periodistes **Francesc Circuns** i **Paco Monja** els qui van conferenciar sobre el tema "Josep M. Ruera i les difícils circumstàncies de la seva vida", fent una repassada per les qüestions més importants relatives a aquest músic. Un Ruera, com van destacar els periodistes, que va rebre, políticament, tant per part d'uns com d'altres, que

és tant com dir la gent d'esquerres, de dretes... i tot patint les conseqüències tràgiques del bombardeig, ja que en aquest, a la Porxada, hi va morir la seva dona de 37 anys, **Maria Casademunt**, que va deixar quatre nenes petites de 9 a 2 anys.

Unes circumstàncies especials d'un home amant de la música que després fou acusat d'escoltar música religiosa en plena guerra, tot sent empresonat, i que més tard va haver de "depurar" injustament, amb l'arribada dels nacionals, la seva actuació per haver estat el director de la Banda de les Milícies, amb tots els problemes econòmics i professionals (la seva trajectòria musical restà estroçada). Malgrat aquestes i d'altres circumstàncies que van jugar en contra seu, mai va sortir de la seva boca una paraula de rancúnia com recorden les seves vuit filles, quatre

(Assumpció, Teresa, Paquita i Montse del primer matrimoni) i quatre també del seu segon casament amb la **Bernardeta Duran** (Pilar, Rosa, Carme i Núria), fent de la seva vida "una defensa de la família". En el decurs de l'acte van intervenir també dos néts del mestre, la violoncel·lista **Taís Costa** que interpretà unes peces que Ruera havia escrit quan va ser a la presó Model de Barcelona ("Jugant amb l'àvia", "Amb les teves germanetes" "Enyorament", "Ballet", i "Esperança"), i **Claudi Sentí**, que va relatar els fets del bombardeig de 1938, quan Ruera recuperà el cos de la seva dona entre les runes de la Porxada.

En finalitzar l'acte la regidora de Cultura, **Alba Barnusell** va comunicar que serà possible la presentació de l'obra *Empúries* al Teatre Auditori per la temporada 2009-2010. **RdV**

LA MANO, DE GERMÁN MADRID, AQUEST CAP DE SETMANA AL TEATRE DE PONENT. Aquest cap de setmana es pot veure al Teatre de Ponent l'obra *La Mano*, de l'autor **Germán Madrid**, amb la Cia. Carro de Baco. Es tracta d'una formació que té una àmplia experiència teatral i que ha presentat amb èxit els seus treballs per Sud-amèrica i Nord-amèrica, on són força coneguts. Partint de la màxima d'Aristòtil que diu que "mai s'arriba a la veritat total, ni s'està totalment allunyat d'ella", l'obra explica la història de "com dos estranys que es troben en un bany es llisquen en defensa dels seus propis interessos. Una troba-

da inquietant. Un desafiament. Un clima de fosc misteri en un àmbit d'allò més quotidià. El secret es va desgranant a poc a poc en els dominis on les peces destorben i la veritat es fa fort sacsejant amb el puny tancat...".

Els actors que intervenen en l'obra, i als quals els agradaria presentar aviat en català i a Barcelona fent temporada, són **Vicenç Miralles** i **Germán Madrid**. En el Indifestival de Santander d'aquest any van obtenir el reconeixement del Premi del públic al millor espectacle i Premi a la millor interpretació "Exaequo" a **Vicenç Miralles** i **Germán Madrid**. **RdV**

COLUMNA D'ART

Laura Iniesta: Una psicologia del subconscient humà

Una contemplació tranquil·la i acurada de l'exposició de **Laura Iniesta** a la Galeria d'art A/B recomanava una lectura atenta dels títols de cada obra. Una vegada interioritzats s'arriba al convenciment de la base psicològica de la pintura i a la comprensió del poder expressiu del blanc i el negre, acompanyats, a vegades, per colors com el cendra, algun de sèpia i amarronat, que complementen el missatge de cada treball. Comença la mostra amb un títol molt expressiu "No tothom és igual", una defensa agosarada per la composició de la pintura amb un intens fons negre, de la diferència, diferència que esdevé la base de la riquesa creativa.

És una mostra que compagina observació, contemplació amb un bon fonament de curiositat, per endinsar-se en un diàleg creatiu amb l'artista. Relacionar el traç negre o blanc amb el poder vital de l'art necessita fer-se des de les profunditats del subconscient que amb l'ajut de la màgia dels somnis ens trasllada a la realitat de la vida. L'obra d'art de la vida de cada persona la defineix bàsicament la presència del blanc i el negre, i els altres colors amb la seva aportació desvetllen situacions definidores de variades passions i sentiments.

En la pintura de Laura Iniesta es dona molta, diria que tota, la importància a la base principal que la concebeix en el blanc i el negre. I amb aquest dos colors bàsics al ser humà, com bàsiques són les dues capacitats de plorar i riure, ens descriu un "Paisatge humà", "El vigilant de Portlligat", l'esperit de **Salvador Dalí** amagat en els racons màgics del seu entorn, "Àsia", important la força de la seva cultura, "Entre dos", com si cadacun fos un món diferent que s'agermana, "Teoria", no podia oblidar el poder de la ment que coordina i dona fe del missatge, "Rostre 1" i "Rostre 2" amb la presència d'un ull mig amagat que busca la llum i la tramet, "Hermafrodita", recordant el poder reproductor i creatiu de la natura i per acabar "Pel carrer directe al sol" convidant a la transcendència que és el destí de l'existència humana. Un regal a la ment, obsequi d'una pintura que com més la contemples, si l'entens, més agrada.

JOAN SALA VILA